"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେମାନେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୂଷଣ ଅଟ, ତୁମକୁ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ସୃଷ୍ଟିର ସମାଚାର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନୁହେଁ, କାହିଁକି?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକିନା ସତ୍ୟଯୁଗ ତ' ଆଦି ସମୟ ଅଟେ, ସେହି ସମୟରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ସମାଚାର ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ କିପରି ଶୁଣାଇବେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚକ୍ରର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଚାର କିପରି ଶୁଣାଇପାରିବେ । ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଚାର ଶୁଣୁଛ । ତୁମକୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳୁଛି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆଜି ହେଲା ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ ଜୟନ୍ତି ଅଥବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୟନ୍ତୀ ସହିତ ସଙ୍ଗମଯୁଗର ଜୟନ୍ତୀର ଶୁଭ ଦିବସ । ଏମିତି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ବାବା ଈଶ୍ୱରୀୟ ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାରର ଗ୍ରିଟିଙ୍ଗ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏମିତି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଶିବବାବା କିଏ, ତାଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ମିଳିବ? ସେମାନେ ଅଭିନନ୍ଦନକୁ କ'ଣ ବୁଝିବେ । ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ନୃତ୍ୟ । କହୁଛନ୍ତି ନା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନୃତ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଏଠାରେ କନ୍ୟାମାନେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ହୋଇ ନୃତ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନୃତ୍ୟ କରିବାର ତ' କିଛି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ସିଏ ତ' ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବାଲ୍ୟକାଳରେ ରାଜକୁମାର-ରାଜକୁମାରୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ ନୃତ୍ୟ କରିବେ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି - ଇଏ ହେଲେ ବାପଦାଦା । ଦାଦାଙ୍କୁ ଗ୍ରାଣ୍ଡ୍ ଫାଦର (ଜେଜେବାପା) କୁହାଯାଏ । ଏହି ଦାଦା ତ' ହେଲେ ଶାରୀରିକ ପିତା । ଏଠାରେ ତ' ସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା! ସେହି ଦାଦା ହେଲେ ଅଲୌକିକ ଏବଂ ଇଏ ହେଲେ ଲୌକିକ ଏହି ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ବାପଦାଦା । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ସମ୍ପତ୍ତି ହେଉଛି ଜେଜେବାପାଙ୍କର । ସବୁ ଆତ୍ମା ଭାଇ ଭାଇ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପିତାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନିଜ ନିଜର ଶରୀର, ନିଜ ନିଜର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଛି । ମୋତେ ନିରାକାର କହୁଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୋତେ ଶରୀର ଦରକାର । ତେବେ ତ' ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବି ଅଥବା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ପତିତରୁ ପାବନ ହେବାର ମାର୍ଗ ବତାଇବି ବା ଆତ୍ମାରୂପୀ ମଇଳା କପଡାକୁ ଧୋଇବି... ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସିଏ ବହୁତ ବଡ ଧୋବା ହୋଇଥିବେ । ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଶରୀରକୁ ଧୋଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଏବେ ତୁମର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଧୁଆ ଯାଉଛି ।

ଆଜି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏଠାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମଧୁବନକୁ ଆସିଛ, ଜାଣିଛ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ବାବା ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବାପାଇଁ ଆସିଛ, ସେହି ବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି କାରଣ ତୁମେମାନେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୂଷଣ ଅଟ । ତୁମେମାନେ ଯେତେ ଉତ୍ତମ ଅଟ, ସେତେ ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହେଲେ ବାବା । ପୁଣି ସିଏ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ ହେଲା ଚୁଟୀ । ତାଙ୍କ ତଳକୁ ହେଲେ ଦେବତାମାନେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ହେଲେ ବାବା । ବାବା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଦେଖ କେତେ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ଏକଥା ତ' ଜଣା ଥିବା ଦରକାର ଯେ, ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଦୁଇଜଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ରାଜ୍ୟର ଅଟନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ' ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଇଟିଯାକ ନାମ ରଖିଦେଉଛନ୍ତି । ଜଣଙ୍କର ନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ବିଷ୍ଣୁ ଚତୁର୍ଭୁଜ କହୁଛନ୍ତି । ନିଜର ନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ - ନାରାୟଣ ଅଥବା ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ରଖୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଚତୁର୍ଭୁଜ ହୋଇଗଲେ ନା । ସେହି ବିଷ୍ଣୁ ତ' ହେଉଛନ୍ତି ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ତୁମେମାନେ ସେହି ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ ହେବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ହେଲା ଚାରିଭୁଜା । ଦୁଇଟି ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ଦୁଇଟି ନାରାୟଣଙ୍କର । ତୁମେ କହିବ ଆମେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ ହେଉଛୁ ।

ଆଚ୍ଛା ବାବାଙ୍କର ମହିମାର ଗୀତ ଶୁଣାଅ । ସାରା ଦୁନିଆରେ ଆରମ୍ଭରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କାହାର ମଧ୍ୟ ଏତିକି ମହିମା ନାହିଁ । କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ତ ଅଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସର୍ବୋତ୍ତମ ମହିମା ହେଲା, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର, ଯାହାଙ୍କର ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ ଅଟ । ଯଦି କହୁଛ ଆମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ତେବେ ଈଶ୍ୱର ତ' ସ୍ୱର୍ଗ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ତୁମେ ନର୍କରେ କାହିଁକି ପଡିଛ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି ଭାରତରେ ଜନ୍ମ ହେଉଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କହିବେ

ଆମେ ସବୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଏହି କଥାକୁ ହିଁ ଭାରତବାସୀ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ସବୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସନ୍ତାନ । ବାବା ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସନ୍ତାନ କରି ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ । ଆଜି ବାବା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କାରଣ ନୂଆମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏସବୁ ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର । ହଁ ପୁଣି ବି ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ତ' ହେଉଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗରେ କେହି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜା ରାଣୀ ହେଉଛନ୍ତି ତ' କେହି ସାହୁକାର ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦାସ ଦାସୀମାନେ ରହିବେ । ସାରା ରାଜଧାନୀ ଏହିଠାରେ ହିଁ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏକଥା ତ' ଆଉ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମା ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର କାହାର ବି ନାହିଁ । (ଗୀତ ବାଜିଲା) ଏବେ ବାବାଙ୍କର ମହିମା ଶୁଣିଲ । ସିଏ ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା । ଭଗବାନଙ୍କୁ ପିତା କହୁଛନ୍ତି, ଯିଏକି ଅବିନାଶୀ ସୁଖ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ସେହି ଭାରତ ହିଁ ଅଛି ଯେଉଁଠି ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ଥିଲା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହିଁ ଛୋଟ ଅବସ୍ଥାରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଥିଲେ । ପୁଣି ସ୍ୱୟଂବର ପରେ ତାଙ୍କର ନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଭାରତରେ ୫୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, କେବଳ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଆଉ କାହାର ରାଜ୍ୟ ନଥିଲା । ଆଉ କୌଣସି ଦେଶ ବା ରାଷ୍ଟ୍ର ନଥିଲା । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜଣାପଡିବା ଦରକାର ଯେ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ କେଉଁ କର୍ମ କରିଥିଲେ । ଯେପରି କୁହାଯିବ ବିରଳା କମ୍ପାନୀର ମାଲିକ କି କର୍ମ କରିଥିଲେ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏତେ ଧନବାନ ହେଲେ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କୁହାଯିବ ଯେ, ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ବହୁତ ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କରିଥିବେ । କାହା ପାଖରେ ବହୁତ ଧନ ଅଛି, ତ କାହାକୁ ଖାଇବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ କାରଣ କର୍ମ ସେହିଭଳି କରିଛନ୍ତି । ନିଜର କର୍ମକୁ ତ' ମାନୁଛ । କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମର ଗତି ବିଷୟରେ ଗୀତାର ଭଗବାନ ହିଁ ଶୁଣାଇଥିଲେ ଯାହାଙ୍କର ମହିମା ଶୁଣିଲ । ଶିବ ଭଗବାନ ହେଲେ ଜଣେ । ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭଗବାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା କେଉଁଠି ଆସିଛନ୍ତି! ଏବେ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ, ସମ୍ମୁଖରେ ମହାଭାରତ ଲଢ଼େଇ ଦଣ୍ଡାୟମାନ, ତେଣୁ ମିଠାରୁ ମିଠା ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯାଙ୍କୁ ତ ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି । କୁହାଯାଏ ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି... । ତେବେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ସୁଖରେ କେହି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ତ' ଦୁଃଖ ନଥିଲା । ସେଠାରେ ବାବାଙ୍କଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା । ୫୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେବେଳେ ଶିବବାବା ଆସିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିଥିଲେ । ଏବେ ଏହା ନର୍କ ଅଟେ । ତେଣୁ ବାବା ଏହି ନର୍କକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବାପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଦୁନିଆକୁ ତ' ଏସବୁ କଥା କିଛି ବି ଜଣା ନାହିଁ ତେଣୁ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ସବୁ ଅନ୍ଧ । ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ବାଡି ପ୍ରଭୁ ଆପଣ ଆସନ୍ତୁ, ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ଯେଉଁଠି ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ରହୁଛୁ ତାହା ହେଲା ଶାନ୍ତିଧାମ । ବାବା ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସେଠାରେ ରହୁଛ ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ରହୁଛି । ବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ସେହିଠାରେ ରହୁଛି । ତୁମେମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସୁଛ, ମୁଁ ଆସୁନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛ, ମୁଁ ହେଉନାହିଁ । ତୁମକୁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡୁଛି । ତୁମକୁ ବୁଝାଇଥିଲି ଯେ, ହେ ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିନାହଁ । ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ କହୁଛନ୍ତି - ଏହା ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ମୁଁ ହେଲି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପତିତ ପାବନ, ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏଠାକୁ ଆସି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଇ ତୁମକୁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ କରୁଛି । ବହୁତ ଲୋକ ପଚାରୁଛନ୍ତି, ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ରଚନା କରିଲେ? ଭଗବାନ ସୃଷ୍ଟି କିପରି ରଚନା କରିଲେ? ଗୋଟିଏ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି - ପ୍ରଳୟ ହୋଇଗଲା ପୁଣି ଓସ୍ତପତ୍ର ଉପରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସାଗରରେ ଭାସି ଭାସି ଆସିଲେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏପରି କିଛି କଥା ନାହିଁ, ଏହା ହେଲା ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମା । ସତ୍ୟ-ତ୍ରେତା ଯୁଗ ହେଲା ଦିନ, ଦ୍ୱାପର କଳିଯୁଗ ରାତି । ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ହେଉଛ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଶାଳୀରୁ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହେଉଛ । ତୁମେ ଭାରତବାସୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ, କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଜଣାନାହିଁ । ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେକଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣି ନାହଁ । ମୁଁ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଛି - ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ । ବାବା ତୁମକୁ ସଙ୍ଗମ ଯୁଗରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ସମାଚାର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କ'ଣ ଏସବୁ ଶୁଣାଇବେ! ଯେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ହୋଇନାହିଁ ତେବେ ତା'ର ସମାଚାର କିପରି ଶୁଣାଇବେ । ମୁଁ ଆସୁଛି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ, କଳ୍ପର ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯୁଗେ ଯୁଗେ, ଗୀତାରେ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନୁବାଚ । ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ କ'ଣ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଭଗବାନ ବୋଲି ମାନିବେ କି! ଭଗବାନ ତ' ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି ନା । ସିଏ ହେଲେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା । ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ତୁମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଭାଇ ଭାଇ । ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିବା ଦ୍ୱାରା ତ' ପିତୃତ୍ୱଭାବ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତେ ପିତା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ପିତାଙ୍କୁ କ'ଣ କେବେ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳେ କି? ସମ୍ପତ୍ତି ତ' ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମିଳେ । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସମସ୍ତେ ହେଲ ମୋର ସନ୍ତାନ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବା ଦରକାର । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ତୁମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଉନାହଁ ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛ, କାରଣ ତୁମ କୃପାରୁ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ମିଳିଥିଲା । ଏବେ ପୁଣି ରାବଣ ଠାରୁ ଦୁଃଖ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ମୋତେ ଡାକିବାକୁ ଲାଗିଛ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମା ଡାକୁଛି, କାରଣ ଏମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ମିଳିଛୁ । ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ବାବା ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ସୁଖ ଦିଅ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛ । ତୁମର ସଦ୍ଗତି ହେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ ହେଉଛି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତିଦାତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତେ

ଦୁର୍ଗତିରେ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତି ହେଉଛି । ଯେତେବେଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିଲ । ବାକି ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିଧାମରେ ଥିଲେ । ଏବେ ଆମେ ବାବାଙ୍କଦ୍ୱାରା ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଛୁ । ଏବେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏସବୁର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛି । ଶିବରାତ୍ରି କେବେ ହୋଇଥିଲା, ଏକଥା ତ' ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । କ'ଣ ହୋଇଥିଲା, ଶିବବାବା କେବେ ଆସିଥିଲେ? କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହେଲେ ନା । ଏବେ ତୁମେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହୋଇଛ । ଭାରତ ପାରସପୁରୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗ ଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ ଭଗବତୀ କହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଭଗବାନ ହିଁ ଦେଇଥିଲେ, ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସିଏ ତୁମକୁ ପୁନର୍ବାର ଭଗବାନ-ଭଗବତୀ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଏହା ତୁମର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଶେଷ ଜନ୍ମ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ । ସେସବୁ ହେଲା ସ୍ଥୂଳ ବସ୍ତୁଗୁଡିକର ଯଜ୍ଞ । ଏହା ହେଲା ଜ୍ଞାନର କଥା । ବାବା ଆସି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଶିବବାବାଙ୍କର ଆସିବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛ । ବାବା ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କ'ଣ ଏକୁଟିଆ ଆସୁଛି । ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଶରୀର ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମା ଶରୀରରେ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ରଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ ସେଥିପାଇଁ ୟା'ଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି । ଇଏ ତ' ପତିତ ଥିଲା । ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ଡାକୁଥିଲେ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବର୍ସା ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ବାବା ହିଁ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ସିଏ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସ୍ୱର୍ଗର ହିଁ ଉପହାର ଦେବେ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଏହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ପାଠଶାଳା ଅଟେ । ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛ । ୨୧ ପିଢ଼ି ତୁମେ ସୁଖ ପାଉଛ । ସେଠାରେ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହୋଇନଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଶରୀରର ଆୟୁଷ ଶେଷ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେବି, ଯେପରି ସାପ ପୁରୁଣା କାତି ଛାଡି ଦେଇଥାଏ । ତେବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଅଭିନନନ୍ଦନ ଦେଉଛ । ବାବା ପୁଣି ତୁମକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଶାଳୀରୁ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହେଉଛ । ପତିତ ମନୁଷ୍ୟରୁ ପାବନ ଦେବତା ହେଉଛ । ଚକ୍ର ତ' ଘୂରି ଚାଲିଛି । ଏକଥା ତ' ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ଏହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଜ୍ଞାନର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଦୁର୍ଗତିରେ ଅଛ ତେଣୁ ଏହି ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ସଦ୍ଗତି ମିଳୁଛି । ବାବା ହିଁ ଆସି ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗୁରୁ କେବଳ ଜଣେ । ବାକି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କର୍ମକାଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା କାହାର ସଦଗତି ହୋଇନଥାଏ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ସିଢ଼ି ତଳକୁ ଖସିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଭାରତ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲା ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିଲା । ପୁଣି ଏବେ ତୁମକୁ ଚଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ମୁକ୍ତିଧାମ ନିଜର ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ନାଟକ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଭାରତକୁ ଅବିନାଶୀ ଖଣ୍ଡ କୁହାଯାଏ । ବାବାଙ୍କର ଜନ୍ମସ୍ଥାନରେ କେବେ ବିନାଶ ହୁଏ ନାହିଁ । ତୁମେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯାଇ ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସିବ । ଏଠାକୁ ଆସି ରାଜ୍ୟ କରିବ । ପବିତ୍ର ଏବଂ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ଥା'ନ୍ତି । ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ତୁମେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ଯୋଗୀରୁ ଏବେ ଭୋଗୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଏହା ହେଲା ରୌରବ ନର୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ଘୋର ନର୍କ । ମହାନ୍ ଦୁଃଖର ସମୟ । ଏବେ ତ' ଆହୁରି ବହୁତ ଦୁଃଖ ଆସିବ । ଖୁନେ ନାହେକ ଖେଳ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ମାନଙ୍କର ହତ୍ୟା ହେବ । ବସୁବସୁ ବୋମା ପଡିବ । ତୁମେ କ'ଣ ଦୋଷ କରିଛ? ବିନା ଦୋଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ବିନାଶର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ତ' ପିଲାମାନେ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣିଗଲଣି । ତୁମ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନର ତରବାରୀ, ଜ୍ଞାନର ଖଡ୍ଗ ଅଛି । ତୁମେ ହେଲ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ପ୍ରଜାପିତା ମଧ୍ୟ ବାବା ଅଟନ୍ତି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ସନ୍ତାନ ରଚନା କରିଥିଲେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଆସୁଛି । ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତୁମକୁ ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ କରୁଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛି । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ତ' ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯିବ । ତେଣୁ ଏହି ଛି ଛି ଦୁନିଆର ସମାପ୍ତି ହେବା ଦରକାର । ବେହଦର ବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆ ରଚନା କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗ ହାତରେ ନେଇ ଆସିଛି । ତୁମକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦେଉନାହିଁ । ତୁମେ ସବୁ ହେଲ ଦ୍ରୌପଦୀ ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଆମେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟୁ, ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ଅବତରଣର ଅଭିନନ୍ଦନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଭ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରିବାକୁ ହେବ, ରାବଣ ରୂପୀ ଶତ୍ରୁଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅର୍ପଣ କରି ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକୁ ଦୂର କରୁଥିବା ସଦା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ନିଜର ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡିକୁ ଦୂର କରିବାର ସହଜ ଆଧାର ହେଲା - ଯାହା କିଛି ବି ସଂକଳ୍ପରେ ଆସୁଛି ସେଗୁଡିକୁ ବାବାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଦିଅ । ସବୁ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇଦିଅ ତେବେ ନିଜେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୋଇଯିବ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ ରଖ ଯେ ମୁଁ ବାବାଙ୍କର ଏବଂ ବାବା ମୋର । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ଅଧିକାରୀ ସ୍ୱରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଅଧିନତା ଆପେ ଆପେ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ପ୍ରତି ମୁହୁର୍ତ୍ତରେ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୁଁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସର୍ବଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟେ?

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଶ୍ରୀମତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ନ୍ୟାରା ଏବଂ ପ୍ୟାରା ହୋଇଯିବା ହିଁ ତପସ୍ୱୀ ଆତ୍ମାର ଚିହ୍ନ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****